

delstanden i By og paa Land dens beretigede Indflydelse i det kommunale Liv, og som hurtigt vil overgive Kommunerne til et enevældigt socialistisk Styre.“ Jeg lægger Vægt paa Slutningen af denne Udtalelse, idet Lovforslaget efter min Overbevisning, hvis det vedtages uforandret, saaledes som det er oversendt fra det andet Ting, dels straks, dels lidt efter lidt vil overgive Kommunerne til et socialistisk Styre, og naar jeg nu en Gang er Modstander af det socialistiske Parti, er det derfor givet, at min Stilling maa være den, at jeg ikke kan give Lovforslaget min Tilslutning i den foreliggende Form. Jeg har nu heller ikke hørt nogen benægte, at det virkelig vil give det socialistiske Parti en meget betydelig forøget Magt og Indflydelse. Jeg har ganske vist hørt nogle efter min ringe Opfattelse besynderlige Betragtninger fremsætte om, at dette var den rette Vej til netop at stoppe for Socialismen eller, for at bruge et bekendt Ord, til at slaa Bom for den. Jeg er ude af Stand til at forstaa det Ræsonnement, at man ved gennem en ny Lov at give et Parti betydelig forøget Magt og Indflydelse standser dets Fremgang. Man har ogsaa anslaaet de elegante Toner og udtalt, at man burde vise Befolkningen den Tillid: „Tillid avler Tillid“. Ja, jeg nærer den mest ubetingede Tillid til, at det socialistiske Parti vil forstaa at benytte den udvidede Magt og Indflydelse, det faar gennem dette Lovforslag. Og det vilde være meget taabeligt, om det ikke gjorde det. Man maa jo erindre, at som Forholdene have udviklet sig her og vel i alle andre konstitutionelle Lande, ere saa godt som alle Vælgere indrammede i Partier. Har altsaa et Parti faaet en forøget Magt og Indflydelse, bliver det Partiets Bestyrelse, Partiets Ledelse, der faar det afgørende Ord, i dette Tilfælde altsaa efter min Opfattelse det socialistiske Partis Ledelse. Det udtales da ogsaa fra denne Side mere og mere aabent, med hvilke Forhaabninger man ser hen til dette Forslag; i Begyndelsen skete det noget mere reserveret, men nu stedse tydeligere og tydeligere. Man betragter dette Forslag som et saadant Plus til det socialdemokratiske Parti, at det hilses med den allerstørste Glæde. I saa Henseende skal jeg tillade mig at henvise til de Udtalelser, der for nylig ere faldne i det andet Ting fra en af Socialdemokratiets Førere. De findes Sp. 1566, 1567—1568 i Folketingets Forhandlinger, hvori det bl. a. hedder, at naar vi faa den almindelige Valgret i Kommunerne — der

bruges det Udtryk, at man slænger den ud til Landarbejdere og Husmænd —, maa man ikke tro, at alting saa dermed er godt. Nej, saa ville Herregaardsarbejdere og Fabriksarbejdere selvfølgelig ikke alene forlange at være suveræne ved Valgene, men de ville ogsaa kræve Suverænitæt paa det økonomiske Omraade, og det tilføjes, at Folket vil saa bruge Selvstyret og den almindelige Valgret til at overføre de demokratiske Tanker, Valgretstanken, ogsaa paa Produktionen og Omsætningen. Socialismen, det vil sige, at Folket tager sin egen Skæbne i sin egen Haand, ogsaa Produktionen og Omsætningen, nationaliserer Kapitalen, demokratiserer Erhvervs livet. Her er jo med tydelige Ord sagt, hvilke Forhaabninger man har til dette Lovforslag, og jeg kan i alt væsentligt give den ærede Taler Ret fra hans Synspunkt.

Jeg skal, som sagt, ikke komme ind paa Detailler, men blot kortelig berøre et Par Punkter. Jeg har tidligere fremsat den Indvending, som jeg betragter som ret væsentlig, at dette Forslag tager samtlige Kommuner under et, skærer dem alle over en Læst i Stedet for at lovgive forskelligt paa de forskellige Omraader. Den nuværende kommunale Lovgivning har forskellige Bestemmelser for Landet, Byerne og København, men her samler man alle Valgretsbestemmelserne under et, hvad jeg betragter som meget uheldigt, ogsaa af en rent praktisk Grund, idet man da paa flere Punkter bliver nødt til at henvise til de bestaaende Love, der jo ikke helt ophæves. Men det er ude paa Landet netop den menige Mand, der skal bruge denne Lov, og han bør ikke være nødt til at sammenligne de forskellige Love for at udfinde, hvad der er gældende og hvad ikke gældende. En anden Indvending, som jeg har mod Forslaget, som det nu foreligger, er, at det er blevet yderligere radikaliseret, efter at Regeringen har forelagt det. Der er fra socialistisk Side stillet forskellige Forslag, jeg skal saaledes nævne Forslaget om Tyendes Optagelse ved Valgene, som jeg finder har gjort Forslaget endnu mindre acceptabelt fra konservativ Side, end det oprindeligt var. Det skal naturligvis ikke lette Forhandlingen, at Regeringen er gaaet med til yderligere at radikaliseret et Forslag, som den jo maatte vide, at Flertallet her i Tinget fandt var for radikalt, allerede da det blev forelagt. Der haves endnu kun 2 uopfyldte Ønsker fra socialistisk Side, nemlig Valgret i 22 Aars Alderen